

EDICIONES DESTINO

NOVETATS DIA DEL LLIBRE

L'Àncora

AMORS RIDÍCULS

Milan Kundera

El Dofí

EL PRESENT QUE M'ACULL
PREMI JOSEP PLA 1986Maria Mercè Roca
Sempronio

DEL MIRADOR ESTANT

Literatura infantil i juvenil

ELS GNOMS

Rien Poortvliet / Wil Huygen

EL BOSC DE VIDRE

Maria Àngels Anglada / Jesús Gabán

L'UN PER L'ALTRE

Beatriz Doumerc / Ricardo Alcántara / Áyax Barnes

Áncora y Delfín

BALADA DE CAÍN
PREMIO NADAL 1986

Manuel Vicent

HISTORIA DEL TRISTE
FINALISTA PREMIO NADAL 1986

Horacio Vázquez Rial

LA HOJA ROJA (VERSIÓN TEATRAL)

Miguel Delibes

TEORÍA DE CATALUÑA

Juan Perucho

MACNO

Andrea de Carlo

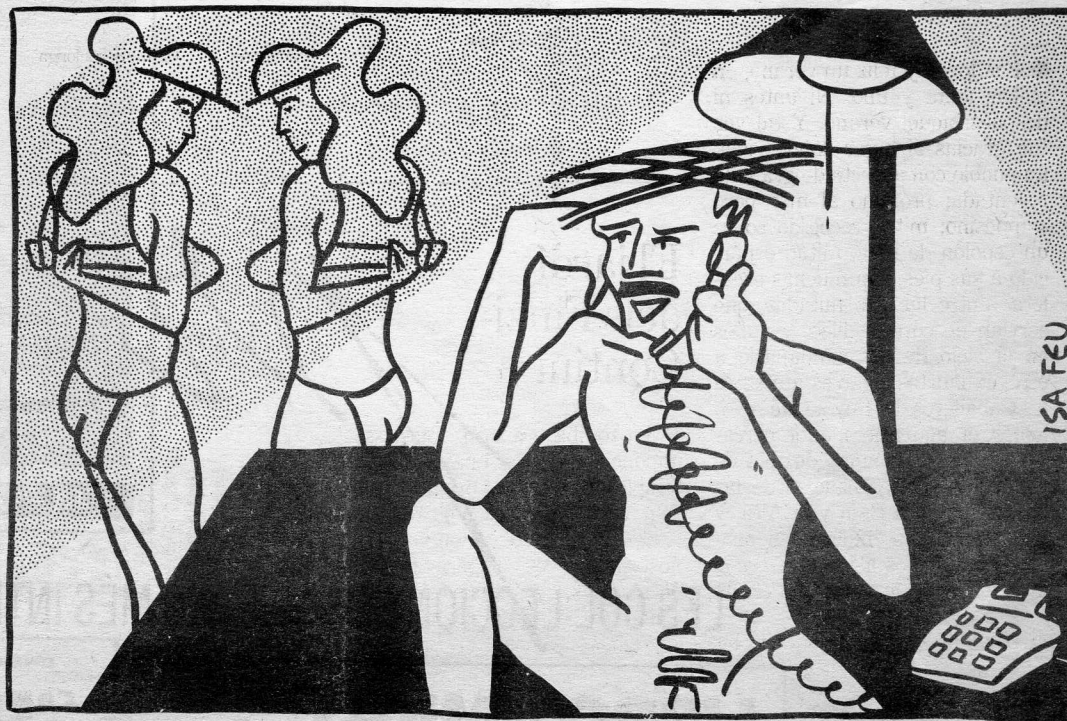
Las Ciudades

LISBOA

Ángel Crespo

UN CONTE PER OBRIR GANA

ISA FEU

Rei despullat

Jaume Melendres

Es desperta, li sembla veure la pinzellada blanca d'un uniforme d'infermera, li sembla sentir l'espantosa olor dels hospitals. La veu d'Alòdia, com la melodia d'un piano tocat a l'altra banda d'un envà, arriba al seu cervell adolorit.

—Era jo, en tot cas, qui s'havia de suïcidar. Ets tu qui tenies una amant. Es pot saber per què ho has fet? Es pot saber?

Perquè he fracassat, pensa. Sí, va fracassar. Havia preparat

l'escena amb tots els detalls, n'havia establert el text amb moltes variants, havia calculat cadascun dels seus gests com si projectés els moviments d'una escultura. Segur que ella ploraria, i ell mateix, probablement. Cinc anys són molt de temps, i des d'un cert punt de vista se l'estima. Sense voler, li havia de fer mal, li tocava interpretar el paper més ingrati, el paper de l'adúlter traïdor. Aquella noia que un dia havia aparegut en un revolt de carretera i havia pujat al seu Peugeot li demanava que visqués amb ell i tenia raó perquè era ella, al capdavant, qui l'havia fet néixer en incitar-lo amb el seu cos a l'adulteri, a buscar la veritat des de la mentida. Ara n'era capaç, d'afrontar cara a cara la situació, encara que fos desagradable. "Tinc una amant, només m'endurà la meua roba, m'agradaria ser amic teu, tu m'has ajudat molt, Alòdia".

Però Alòdia —ho recorda, malgrat el mal de cap— no s'havia posat a plorar, no havia trencat el vas que tenia a la mà, no havia arrencat les cortines, no l'havia insultat, no havia preguntat si l'altra era més jove i si estava més prima. S'havia quedat quieta durant uns instants, i havia dit: "Ja ho sabia. Des del tretze d'abril de l'any passat. Feies una altra olor quan vas tornar".

Se'l mira i insisteix.

—Es pot saber per què et vas suïcidar?

—Perquè tu m'enganyaves, Alòdia. M'enganyaves tu.

—Jo?

Ara sí que s'aixeca, furiosa i exaltada. Camina amunt i avall, s'acosta a la finestra, se li crispren els dits. No, no ho entendre mai. No entendre mai que la major

satisfacció que li ha proporcionat la seva amant no és el plaer del sexe, ni les sessions de cine a mitja tarda, ni les escapades difícils alguns caps de setmana, sinó la seva triple vida, la vida imaginària que li ha permès encobrir la seva segona vida d'home adúlter als ulls de la seva primera vida de marit modest. La seva tercera vida. L'única que era seva realment, que no depenia de ningú, que construïa ell amb les seves mentides. Ella no entendre mai que amb aquestes mentides s'estava posant a prova als seus ulls i als d'ell mateix. Ella se'ls creia aquells sopars amb presidència, aquelles reunions de matinalda, aquells viatges inesperats, tots aquells nous amics de noms inventats —inventar-se aquests noms era la part més complicada de l'excusa, sempre li semblaven falsos perquè al darrera no hi havia un cos real—, ella s'empassava les seves excuses i això volia dir que li reconeixia la possibilitat de ser com ell hauria volgut ser, que podia anar molt lluny. La seva credulitat era un vot de confiança, algun dia potser els seus viatges serien reals, tard o d'hora es faria justícia. Podia ser tal com volia ser, algú que se l'estimava trobava versemblant el personatge, la seva imatge ideal no aixecava sospites, podia ser important, cosmopolita, actiu, estava simplement a la llista d'espera. No entendre mai que un cop destruït el personatge, que un cop estripada la novel·la, la mort del cos és un tràmit banal, un pietós acte d'eutanàsia, i que ell tenia una amant com altres tenen fills: per néixer en la ficció, l'únic lloc on val la pena néixer.

—Tu m'has matat— diu ell, i s'adorm altre cop amb l'esperança e no tornar mai més.

BIBLIOTECA SERRAD'OR

NOVETATS

La persecució religiosa de 1936 a Catalunya. Testimoniatsges

Hans Christian Andersen
Contes. Adaptació de Valeri Serra i Boldú

Jaume Medina
Carles Riba i Friedrich Hölderlin

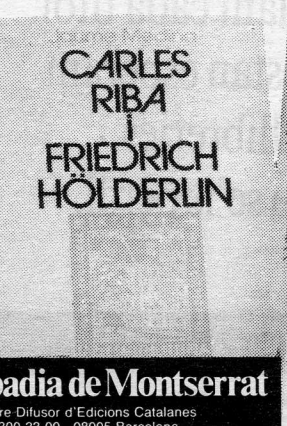
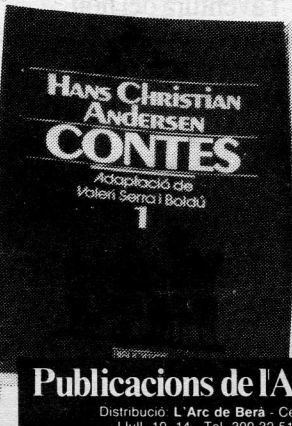
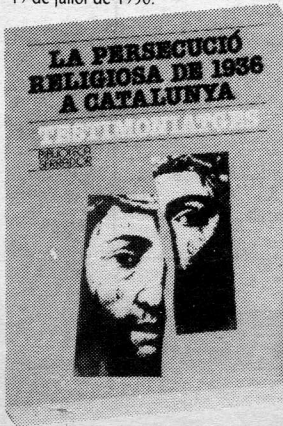
Josep Massot i Muntaner
El desembarcament de Bayo a Mallorca

Diversos homes d'Església catalans, sacerdots o religiosos, expliquen les vivències tràgiques de la persecució que es va desencadenar a Catalunya arran de l'aixecament militar del 19 de juliol de 1936.

Una tria excel·lent dels contes d'Andersen, petites obres mestres, d'una gran imaginació i d'una delicada sensibilitat.

Un estudi precís i detallat de la relació de Riba amb el gran poeta alemany Hölderlin, acompanyat de l'edició crítica de les versions de poemes de Hölderlin fetes per Riba.

Una revisió detallada i crítica de l'expedició d'Alberto Bayo a les Illes Balears i Pitiüses, cinquanta anys després.

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Distribució: L'Arc de Berà - Centre Difusor d'Edicions Catalanes
Lluç, 10, 14 - Tel. 300 32 51 / 300 33 00 - 08005 Barcelona